Ćwiczenia z ANALIZY NUMERYCZNEJ

Lista nr 3

18 października 2023 r.

Zajęcia 24 października 2023 r. Zaliczenie listy od 6 pkt.

L3.1. Włącz komputer! 2 punkty Dla jakich wartości x obliczanie wartości wyrażeń

a) $(x^3 + \sqrt{x^6 + 2023^2})^{-1}$, b) $\log_2 x - 2$, c) $x^{-3}(\pi/2 - x - \operatorname{arcctg}(x))$

może wiązać się z utratą cyfr znaczących wyniku? Zaproponuj sposoby obliczenia wyniku dokładniejszego. Pokaż, że sposoby te działają w praktyce.

- L3.2. Włącz komputer! 1 punkt Podaj (w miarę) bezpieczny numerycznie algorytm obliczania zer równania kwadratowego $ax^2 + bx + c = 0$ ($a \neq 0$). Przeprowadź testy dla odpowiednio dobranych wartości a, b i c pokazujące, że Twój algorytm jest lepszy od metody szkolnej bazującej jedynie na dobrze znanych wzorach $x_{1,2}=(-b\pm$ $\sqrt{b^2 - 4ac}$)/(2a).
- L3.3. | 1 punkt | Wyprowadź wzór na wskaźnik uwarunkowania zadania obliczania wartości $\overline{\text{funkcji } f}$ w punkcie x.
- **L3.4.** 2 punkty Sprawdź dla jakich wartości x zadanie obliczania wartości funkcji f jest źle uwarunkowane, jeśli:

a) $f(x) = (x + 2023)^7$, b) $f(x) = \cos(3x)$, c) $f(x) = (1 + x^6)^{-1}$.

L3.5. 2 punkty Załóżmy, że dla każdego $x \in X_{fl}$ zachodzi $fl(tg(x)) = tg(x)(1 + \varepsilon_x)$, gdzie $|\varepsilon_x| \leq 2^{-t}$, natomiast t oznacza liczbę bitów przeznaczoną na zapamiętanie mantysy. Niech dane będą liczby maszynowe y_1, y_2, y_3, y_4 oraz taka liczba maszynowa x, że $x \cdot 2^{-8}$ też jest liczbą maszynową. Sprawdź czy poniższy algorytm obiczania wartości wyrażenia $\sum y_i \operatorname{tg}(4^{-i}x)$ jest numerycznie poprawny:

> S:=0;for i from 1 to 4 do $S:=S+y[i]*tg(4^{-i})*x$

Return(S)

L3.6. |1 punkt | Sprawdź czy następujący algorytm obliczania wartości wyrażenia w(x):= $\overline{x+4x^{-1}}$ ($x \neq 0$) jest algorytmem numerycznie poprawnym:

```
u:=x;
v:=4/x;
Return(u+v)
```

W rozważaniach przyjmij, że x jest liczbą maszynową.

L3.7. 2 punkty Zbadaj czy podany niżej algorytm wyznaczania iloczynu liczb maszynowych $x_1, x_2, \ldots, x_n$ (zakładamy zatem, że $\operatorname{rd}(x_k) = x_k, 1 \leq k \leq n$) jest algorytmem numerycznie poprawnym.

```
I:=x[n];
for k=n-1 downto 1
    do
        I:=I*x[k]
    end;
return(I)
```

L3.8. Dodatkowe zadanie programistyczne (do 12 listopada; do 5 punktów)

Sprawdź, że dla małego h

(1)
$$f'(t) = \frac{f(t+h) - f(t)}{h} + O(h), \qquad f'(t) = \frac{f(t+h) - f(t-h)}{2h} + O(h^2).$$

Przybliżenia pochodnej funkcji znajdują zastosowanie m.in. w numerycznym rozwiązywaniu rówań różniczkowych, w tym tzw. równań ruchu. Znając położenie i prędkość obiektu w chwili t (w wypadku drugiego wzoru, odpowiednio, t-h oraz t), jak również działające na niego siły, z użyciem powyższych wzorów można **przybliżyć** jego położenie oraz prędkość w chwili t+h.

Rozpatrujemy ruch układu ciał oddziałujących wzajemnie na siebie poprzez siłę grawitacji (przyda się znane ze szkoły prawo powszechnego ciążenia Newtona: $F = G \frac{m_1 m_2}{r^2}$). Celem jest określenie, na podstawie początkowego położenia ciał i ich prędkości w chwili t, jaki będzie stan układu w kolejnych ustalonych chwilach, np. $t + h, t + 2h, t + 3h, \ldots$

- (a) Wyprowadź układ równań ruchu dla dwóch ciał wzajemnie się przyciągających.
- (b) Sprawdź na przykładzie dwóch ciał, które z powyższych przybliżeń pochodnej lepiej sprawdza się w praktyce (dla tego samego h).

Wskazówka nr 1. Bardzo dobrze będzie to widać, jeżeli układ przypomina planetę krążącą wokół słońca.

Wskazówka nr 2. Metodę wykorzystującą pierwszy z wzorów (1) można znaleźć w literaturze pod nazwą *metody Eulera* przybliżonego rozwiązywania równań różniczkowych.

¹Patrz pkt. 10. regulaminu zaliczania ćwiczeń.

(c) Choć dla dwóch przyciągających się ciał znane jest jawne rozwiązanie analityczne, to w wypadku trzech (tzw. **problem trzech ciał**) lub więcej obiektów — wzorów takich nie ma. Zadanie można rozwiązywać wyłącznie w sposób przybliżony stosując metody numeryczne. Korzystając z podanych możliwości aproksymowania pochodnej, znajdź przybliżone rozwiązanie problemu trzech (lub więcej) ciał dla kilku istotnie różnych układów (np. układ Słońce-Ziemia-Księżyc, planeta krążąca wokół gwiazdy podwójnej, wykorzystanie zjawiska asysty grawitacyjnej, ...).

Autor zadania: Filip Chudy.

L3.9. Dodatkowe zadanie programistyczne (do 12 listopada; do 5 punktów) ² Wiadomo, że suma szeregu

(2)
$$S_2 := \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^{k+1}}{k^2 + 1}$$

wynosi $0.36398547250893341852488170816398\ldots$ Spróbuj wyznaczyć wartość tej liczby z dokładnością 10 i 16 cyfr za pomocą sum częściowych szeregu (2). Następnie zauważ, że

$$\frac{\pi^2}{12} - S_2 = \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^{k+1}}{k^2(k^2+1)}, \qquad S_2 - \frac{\pi^2}{12} + \frac{7\pi^4}{720} = \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^{k+1}}{k^4(k^2+1)}$$

i wykorzystaj te związki, aby przyspieszyć obliczenia. Postępując podobnie, zaproponuj efektywny sposób wyznaczania wartości szeregu

$$S_n := \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^{k+1}}{k^n + 1}$$
  $(n = 2, 4, 6, \ldots).$

(-) Paweł Woźny

²Patrz pkt. 10. regulaminu zaliczania ćwiczeń.